

[Justitsministeren.]

rørende forslaget til ægteskabslov gav udtryk for, at ritualet trængte stærkt til at blive moderniseret.

I de forskrifter for borgerlig vielse, som justitsministeriet har udsendt, har man derfor valgt at lade alle de gamle rituals henstillinger og formaninger til parterne udgå. Det nye ritual, der vel knap nok kan kaldes et ritual, indeholder kun, hvad ægteskabsloven kræver, nemlig spørgsmål til parterne, om de vil ægte hinanden, samt en tilkendegivelse af, når de har svaret bekræftende herpå, at de nu er ægtefolk. Medens Madvigs gamle ritual blev kritiseret for at være gammeldags og moraliserende, kritiseres nu det nye ritual for at være for kortfattet og for koldt.

Jeg kan dog ikke være enig i denne kritik. Jeg vil for det første gerne sige, at de, der skal foretage vielserne, er blevet spurgt. Allerede i juli måned sidste år sendte justitsministeriet et udkast til det cirkulære, hvori forskrifterne for borgerlig vielse findes, til udtalelse i de 6 kommunale organisationer og foreninger samt i Københavns magistrat. Til trods for, at vi henledte opmærksomheden, endda i særlig grad, på udkastet til det nye ritual, udtrykte kun Københavns magistrat et ønske om bevarelse af den hidtidige form, hvor giftefogden i en tale henvendt til parterne foreholder dem handlingens betydning. Af de øvrige fandt én forening overgangen fra det gamle til det nye ritual lidt brat, medens resten ikke havde indvendinger herimod.

I øvrigt vil jeg gerne fremhæve, at det naturligvis ikke har været meningen at forbyde vielsesmyndighederne at give brudeparret nogle ord med på vejen. Der er intet som helst i vejen for, at borgmesteren — eller hans stedfortræder — hvis han ønsker det og vel at mærke brudeparret menes at være interesseret, i tilslutning til selve vielsen holder en lille tale, hvori vielsens betydning fremhæves for brudeparret.

Nogle af de mennesker, der i dag ønsker at blive borgerligt viet, vil dog nok foretrække en vielse uden ledsagende bemærkninger, og hvis de fremsætter ønske herom, må de have et naturligt krav på at få dette ønske opfyldt.

Alt i alt finder jeg ikke, at de fremkomne reaktioner giver grund til at ændre den

form for vielse, som er fastlagt i det nye cirkulære.

Stæhr Johansen: Jeg er ked af, at justitsministeren ikke er så venlig, som jeg havde ventet — og som det er hans natur — så han ville overveje det endnu en gang.

Jeg vil gerne have lov til i denne forbindelse at sige, at Frederiksberg kommune ikke er blevet spurgt. Jeg har selv bragt flere tusinde ægteskaber igennem, og det har interesseret mig siden cirkulærets udsendelse at spørge dem, jeg har viet, om deres syn på ritualet. Jeg erkender, at det ikke er så mange, men af dem har alle med undtagelse af et enkelt avanceret par udtalt, at de følte, at det ikke længere er en højtidelighed, og var skuffede over, at ritualet ikke indeholder mere, end det gør. Som jeg før sagde, kan det være vanskeligt for de embedsmænd, der somme tider træder i stedet for borgmesteren, at komme med nogle personlige ord, hvis det ikke er dem pålagt. Det har en folkevalgt væsentligt større muligheder for.

Men det, jeg synes er det væsentligste, er, at selv om man kan indvende meget mod Madvigs ritual — og jeg mener også, det var forældet — er det dog noget af det smukkeste dansk, vi har haft, smukkere end f. eks. kirkens vielsesritual. I Danmark har vi i øjeblikket så mange fremragende skribenter, som efter min opfattelse kunne forme et kortere ritual, et ritual uden moralisering, men et ritual, hvor der bliver sagt nogle ord på smukt dansk, som vil kunne være et minde for dem, som bliver viet. Jeg ved, at man på mange rådhus tidligere har vedlagt vielsesritualet, for at de, der blev viet, kunne have et minde om begivenheden, og jeg mener som sagt, det er forkert at gøre en sådan handling til blot en registrering; der er noget meget mere menneskelig betydningsfuldt i det.

Justitsministeren (Thestrup): Jeg må erkende, at det er rigtigt, som det ærede medlem siger, at Frederiksberg kommune ikke officielt er hørt selvstændigt på samme måde som f. eks. Københavns, det skyldtes, at man ikke var opmærksom på, at Frederiksberg kommune ikke var medlem af nogen af de kommunale organisationer. Men siden august 1969 har Frederiksberg kom-